

Koorrepetitie geflest

(Januari 2013)

Op de achtergrond beluister ik Kyrië, een cd'tje, van ergens in de jaren tachtig van alweer de vorige eeuw, een eeuwigheid geleden. Hoor in Huizinge te zingen nu, op dit ogenblik, zie alleen een scherm en een toetsenbord dat wel weer eens aan een schoonmaakbeurtje nodig heeft. Zo probeer ik me schoon te schrijven van afwezigheid in Huizinge. Nauwelijks een etmaal eerder hoor ik mezelf nog tegen een koorlid zeggen. 'Morgen neem ik wel een paar flessen glühwijn mee'. Heerlijk in de pauze even de stem op temperatuur te houden in dit koude, maar o zo prachtige landschap. Een aanblik naar buiten, het maakt me een stuk vrolijker -waar geen druppel voor nodig is- dan ik in de vorige maanden was.

Zo iets na zessen hedenavond draai ik de sleutel in het slot. Winkel, werkplek gesloten. Het is glibberen naar de bus -lijn 11- en zie hem weggrijden nadat ik ingestapt ben. Als vee, sardientjes staand in het gangpad op transport naar lijn 61 naar Middelstum. Voor het plantsoen stap ik uit, een overstap. Ik heb nog twintig minuten om een paar flesjes kerstvocht te bemachtigen. Slenter naar de Jumbo, een jongeman weet de kurk, de toegang tot de fles niet te vinden, ook de fles zelf is onvindbaar alleen een leeg schap kijkt me aan. Uitverkocht, op de fles? Nee, daar in het gangpad komt hij met een grote kar met flessen aan, maar helaas de kersteditie is er niet bij. Bedank hem voor de zoektocht en loop naar de overkant: de Mitra. Speciaalzaak voor alcoholische druiven. Het geeft me een goed gevoel dat ik het schap leeg koopt. Hier hoeft niemand zich meer aan te bezatten. Het geeft me het gevoel iets van schaarste te hebben bemachtigd. M'n rugzak lijkt voor deze drank te zijn gemaakt: past precies, zonder eerst een fles halfleeg te moeten drinken. Wandel de Bedumerweg op. Loop verder want wat je al naar huis wandelt hoef je niet meer te betalen, Ik wacht nog wat, kijk naar de wijzers van m'n klokje wat in dit schrijven ook een Gronings klokje zou kunnen zijn. Hij had er al moeten zijn....zie ineens dat Qbuzz de nieuwe dienstregeling heeft vergeten op te hangen. Wacht nog wat later, langer met dat klokje van ongeduld aan de pols, klotsbeweging in de rugzak. Zou er dan toch iets veranderd zijn? Wandel een halte terug waar staat dat deze met ingang van 9 december is komen te vervallen. Meer info kan ik lezen op een website, die ik met mijn € 4,- maandabonnement en dito toestel niet kan bereiken. Wandel richting Ebbingestraat. In een nieuw gebouwde grote grootgrutter haal ik wat appels, om kauwend de tijd weg te knagen. Niet zure, die wellicht het beste bij de situatie zouden passen, maar haast aromatisch smakende knapperige exemplaren. Op de Grote Markt kom ik de kleindochter van m'n overbuurvrouw tegen als ik vanuit m'n woonkamer de staat van de straat overzie. Of is het de dochter van mijn achterburen die ik vanuit de keuken kan zien, waarbij mijn blik niet verder kijkt, ziet dan hun weelderige tuin. Of is zij allebij? Middelstum, het is zo'n klein dorp. Maar goed, ze werkt nabij de Bedumerweg. Het komende jaar mag ze nabij het ziekenhuis uitstappen en daarna stevig doorstappen. Het is een ziekenhuisverbinding, zogezegd, zo geschreven. Na een minuut of tien komt-ie voorrijden. Lijn 61. Een uur later dan mijn bedoeling.

In de bus gebabbeld over sneeuw dat de wereld licht maakt, niet alleen voor de ogen, maar vooral voor de mens zelf. Enigszins typisch dat het weer op stemming zoveel invloed heeft, dit maal ten goede. Sinds de eerste vlokken een paar dagen eerder begonnen te dwarrelen, voel ik me beter dan de maanden ervoor. Prachtig dat we er beiden zo door geraakt worden en tegelijkertijd is het verontrustend dat een stemming zo met alle klimatologische winden mee kan waaien. We verhalen, vertellen over vakantie wat voor mij niets met een fysiek reizen te maken heeft, maar eerder met gedachtenveranderingen die je uit een 'sleurig' evenwicht brengen. Een alternatieve gedachte, of

zomaar een opkomende kwinkslag is eigenlijk al vakantie voor de geest, waarna het lichaam alleen maar hoeft mee te wandelen, of zoals nu hoeft te zitten in een bus vol geklets, gepraat en gekwik kwek en gekwak over vakantie. Zo treint een collega regelmatig naar Disneyland om zich te laten vereeuwigen met Guus Geluk, maar schuilt Vrouwe Fortuna niet in de mate waarin je jezelf kunt vermaken, of zijn wij louter op de vlucht naar vermaak omdat we er zelf niets van weten te maken? Een ander zoekt naar zon, omdat de verbinding met de innerlijke zon is afgezonderd, waar de levensweersbarometer vooral op storm stormraast. De enige vlucht die mij stilletjes kan bekoren is de gipsvlucht. Gevlucht en op bestemming gekomen ontdekken dat het gras elders toch niet groener is. Zelf heb ik vakantie als mijn collega's holiday vieren, alle vier.

Na wat gepraat over vakantie en dergelijke druk ik haar bij haar bij eindhalte -de begraafplaats- een flesje in handen. Mijn Miauwvrouw ziet me met zo'n rugzak vol potentiële drank al met een kater thuishkomen, nee dan wordt ik er via het kattenluik weer uitgejaagd. Veel te vroeg, want later had ik later moeten eten, roerbak ik het één en ander in elkaar.... Zouden ze de pauze al gehad hebben? Druk op play 'Kyrië' begint te zingen. Steek een boom met chakrawaxinebloemen aan. Zing mee, maar hoor mezelf.... niets aan, geen muziek, geen gezelligheid, geen akoestiek...

Loop naar de rugzak, pak een fles en proost op m'n eigen onvermogen om bij intrede van een nieuw busrooster eens bij de goede halte te staan. De flessen wijn blijven staan tot volgende keer, maar bedenk me dat dit weleens aanstaande zondag na de dienst zal zijn. Niet zo'n goed idee dus. Na een kerkdienst oefenen met wijn, voor je het weet wordt het glaasje geassocieerd met heilig avondmaal dat in een kopje zo ontheiligd wordt. Ik kijk naar m'n kat en zie in gedachten die grote hondenmand voor me, daar in dat sympathieke kerkje in Huizinge. Verzamelplek voor goederen voor de voedselbank. Geschonken voor mensen die meestal 'wijnig' hebben om te proosten, mag daar een flesje bij?

Weer een verhaal rijker, maar een repetitie armer, groet ik u met enig schaamrood op de kaken.